

דמ:

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עין משפט
גד מצוה

1 א ב מ"י פ"כ מהל' איסורי
כ"ה הל' 7;
2 א מ"י פ"ו מהלכות תרומות
הלכה 1;

יה אור השלם

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) יצא ד"ה עד עמוד וס'
דל"ס ומזמרים. נ"ב ע'
בסופה דף מח ע"ב:

מוסף תוספות

א. יצחק שאבר כתב היחוס
שלי מ נודע פסולם לכל וקלא
אית להו וליכא למיחש בהו.

[illegible]

דיו קצוץ

וּמִכְנִי לֹא מִצֵּאתִי שָׁם. וְאִם וְהָאֵמֶר בְּמַתְנֵיתָ עֲשֶׂה יוֹסֵפִס
עַל מִגְדָּל וְקָא חֲשִׁיב לִיּוֹס וְיָס לְמִגְדָּל דְּכָל הַלִּיּוֹס שְׁעָלוּ עִמּוֹ
הָיוּ קְטוּלֵי בְּהֵמוֹת וְאִינִי רְכֻאִים לְמִגְדָּל שִׁירָה שֶׁל דְּוִקִּי: **שְׁאֵנִי** תַּחַם
דְּרִיעֵי חֻזְקִיהוּ. יָס בְּקוֹעֵרָם בְּתֵמָה שְׁאֵן אֲוִלְוִן לְקַדְשִׁים וְלֹא הִיטִירָא
לְמַגְדָּל מִקּוֹס אִיכָא לְמִקּוֹס דִּלְמָא
לְחַסּוֹ לְאַסְקִינֵיהוּ מִתְרומֶה לְקַדְשִׁים
וּמִקְדָּשִׁים לְיוֹסְקִין וְהִלָּחַף לְפָנֵי דְרִיעֵי
חֻזְקִיהוּ לִפִּי שְׁתַּקּוֹס מִכֵּן יוֹסֵס
וְלֹא תִלְוִי:

וְאֵלֶּם מִן גְּדוּלָּה חֻקָּה. כִּסְלָמָה לְמִדָּה
 חֵן מַעֲלֵן חֵיטֵי גְדוּלָּה חֻקֵּי דַלְפָּה
 עִיג דְּהוּי לֵן לְמִינֵיהּ דִּילְמָה חֵן אֶלְמִסְטִיקוֹסִי
 וְיִחְסֹק חֵן דִּיל לֵיהּ **וְעֵינֵי** חֻקְמִיחִי אֶפְסִי
 עִל גּוּרִי **וְאֵלֶּם** חֵן מִינֵיהּ דְּלֵית לֵיהּ סִכְלָה
 דְּרִיעֵי חֻקְמִיחִי מִלֵּי גְדוּלָּה חֻקֵּי אֶל דִּלְלָה
 גּוֹרֵרִין אֶכָּה מִשּׁוּם דְּרִיעֵי חֻקְמִיחִי **מִי**:
 חֵן

איתמר אבי אמר עלו מאליהם תנו ורמא אמר העלו
אלעזר דאמר רבי אלעזר לא עלה עזרא מבבל עד
ועלה אבי לית ליה דרבי אלעזר רבא אית ליה דרבי
דבולי עלמא אית להו דרבי אלעזר והבא בהא קא מי
אפרושינהו ומנפשיהו סליקו ומר סבר בעל כרחי
לגמאן דאמר עלו היינו דאמר רב יהודה אמר שמואל
לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל אלא למ"ד
נהי דרעי דלהוא דרא לדרא אחריני לא ידעי "בש"ח
היינו דכתיב "ואקבצם אל הנהר הבא" על אחוה ונ
ואכינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם אלא כ
ממחר והורי נה דאיהור בפסולים בכשרים לא איזדה
מגולן דסליקו דכתיב "ישבו הכהנים והלוים ומן העם
הנהנתנים בעריהם וכל ישראל בעריהם" חללי גירי וחר
ד' יום" אמר גדולה חזקה שנא' "ומבני הכהנים בני חב
אשר לקח מבתות כרילי הגלעדי אשה ויקרא על ש
המיתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהונה ויאמר
יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים" ותומי
בחוהתכם כמה הייתם אוכלים בגולה בקדשי הגבול
הגבול ולמאן דאמר "מעלים מתרומה ליוחסין הני
לאסוקינהו שאני התם דרעי חוקתיהו ואלא מאי גדול
בתרומה דרבנן ולבסוף אכול בתרומה דאורייתא
השתא נמי דרבנן אכול בדאורייתא לא אכול
ליוחסין מדאורייתא מדרבנן לא מסקינן אי הכי מאי
ליכא למיגור משום תרומה דאורייתא לבסוף אף
ליכא תרומה דאורייתא דרבנן אכול בדאורייתא
ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הק
הוא דלא יאכל הא כל מידי ניכול הכי קאמר לא
מידי דמיקרי קדשים לא מידי דמיקרי קדש דכתיב
ולא מידי דמיקרי קדשים דאמר קרא "ובת כהן
היא בתרומת הקדשים לא תאכל" ואמר מר

בירושלים היו צעוי וצטורח המלחמה ובאימת כל אִסְטִיבּוֹיִמִּיה וְהִקָּדְוֶה הָיָה מִי עֲלֶה וּמִי לֹא עֲלֶה: **דְּבוּרֵה חֻקֶּשׁ**. ש' לַמְּחֻךְ עֲלֶיהָ שְׂחִלְיָה קָרִי כֵן בְּסִפֵּר עֲזֻרָאָה. וּבִגְמַרְתָּ יְרוּשָׁלַיִם! נִמְאָה שַׁעַל שַׁעַל סָסָס הַמֶּוֹת בְּמַשְׁקָה הַמֶּלֶךְ הַחִירוּ לוֹ יָיִן שֶׁל עֲבוֹדֵי כֹכְבִים לַשְׁמוֹת לִכְרֹם שִׁיבָה מִשִּׁית (א) לְדֹארוֹס וְתוֹמִיס לֹא הָיוּ בְּבִית אֶל: **וְאִמְרֵה** מִפְּעֻדֵי הַמֶּקֶדֶשׁ: **אָחַר כִּר**. תְּרוּמָה אֵינִי יוֹכֵל לִשְׁקֹר עֲלֵיהֶם מִפֵּי כִכַּל מִקֹּס: **אָחַר כִּר**. אֲלֵנָה מְדַבְרִים וְיִגְוֹלָנוּ שֶׁכֵּן מִינֵה נִתְחַלְלֵנוּ **בְּתַרְמוּמָה לְיוֹתָסִין**. הַרְוָה כֵּהָן אוֹכֵל בְּתַרְמוּמָה בְּמִקְוָמוֹ אֵין אֶרֶץ לְבָדֹק וְאִתְמַלֵּא לֵה חָסֵה לֵה תַחֲמִים לֵהלָּא לְאִשְׁקוּיָהוּ: **שְׁאֵי חָסֵס דְּרִיעַ חֻקֶּשׁ** וְהֵס נִגְוֹלָנוּ מִמֵּס הָרִיעַ חֻקֶּשׁ וְיֵין בִּסָּה הִיכָר וְלֹא אֲחִי דְבִי יוֹסֵף מֵי אֵין בְּרוּתָא לֹא הָיָה לוֹ לִימֵר אֲלֵה מִינִי לְחֻקָּה כִּי מִדְּקֻלָּמֵר מִסְמִינִי עֵס: **בְּתַרְמוּמָה דְּרַבְּנִין**. תְּרוּמָת מִינִי לְאֶלֶךְ: **תְּרוּמָה דְּלֹאֲרִיִּים** וְתִמְאִי יִינִיבוּ תְּרוּמָת סִפּוּרֵת וִירִק: **בְּתַרְמוּמָה דְּלֹאֲרִיִּים**. דְּגֵן וְתִירְסוֹ וְיִגְוֹל דֹּר לֹא יִאכֵל קֶדֶשׁ. כֹּל אֲמוֹת הַעַיִן מִדְּבַר בְּתַרְמוּמָה וְלֹא בְּקֶדֶשִׁים דְּמִינִי מִשְׁמַחֲסֹר כְּפוּרִים מִתְרַם): **בָּהּ** וְלֹא מִיִּדֵי דְאִשְׁקִיר קֶדֶשִׁים. חֹה וְשֹׁק וְתִמְאָה. תְּרוּמַת הָאֶרֶץ. לֹא אֲכוּל. אֵלֶּא בְּתַרְמוּמָה דְּרַבְּנִין כֵּהָן תְּרוּמַת סִפּוּרֵת וִירִק. תְּרוּמַת דְּלֹאֲרִיִּים. וְיִדְּשִׁים שְׁמִשְׁמֵהּ הֵא לְשִׁאֲרֵי כִילִי אֲכוּל. הִיךְ אֵל כְּטִידִי דְאִשְׁקִיר קֶדֶשׁ. כְּחֹבֵד דֹּר לֹא יִאכֵל קֶדֶשׁ. קֶדֶשִׁים דְּלֹאֲרִיִּים.

דבנן (ד"ר)

ובדברי ריבונות כשעריך וקמם
אחרי ישראל לכל ג'דדים סתם
אם בני ישראל מארץ נפון.
סם וכתיב אשר העלה: מסייע ליה לרבי אלעזר. דנקט חנא דידן
לישנא ד'מסירה לאשמועינן שכל עמנו
של ישראל נלקות אחת בכל מחנכון
לפי שראה אותם שמתעברו בהן
וראה שהיו חכמי הדור עולין עמו
ואין עוד בצבל שיתעסק לבדוק בהן
ליחסן עמד ויפרשם פסולין והולכין
עמו והדור שראו הפרשם הכירו
בהם ולא חשש שיתעברו בהן אלו
הפסולין העולים ולדורות הנאחזים
כיון דאמר דם נקמן דם (עו':) נגמ
הגוים שיהיה שם שם עץ ויושבים
מייחסים כהונה ולויה בכל יום מחזה
והיר בפסולי: העלום. על כרחם:
אפרושי אפרושינו. ומחזן שהופרכו
הכירו בהם אנשי מקומם וידעו שאלו
שיתעברו עוד בהם: ומנפשינו שילא

לֹאֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִיבְרוּ בָּסֵם:
בְּשֵׁמֶךָ לְמַד. שְׁעָלוּ מְאִילִיהֶם וְלֹא
הִיבְרוּ דָהֶם הַעֲוִלוֹם עִמָּהֶם לֵב
הֵיטוּ דָהֶם יִשְׂרָאֵל עִמָּהֶם לֵבֵל כֶּסֶף
יָחוּם הוּא אֵלֶּה בָּלָא בְּשִׁנְעִיתִים
כִּסּוֹת נָקִיָּה וּבְנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא
הִיבְרוּם כֹּל כִּי וַיֵּשׁ שִׁנְדָּקוֹ עִמָּהֶם:
עִיסָם. כִּסֶּק עֲדוּכִין עִיסָם וְ
שִׁמְעִרְבִין בֶּה שִׁמְרֹם מִיָּם וּקְחָם מִלָּה
וּסוּכִין: כֹּל הַאֲרָלוֹם עִיסָם. כִּסּוֹת
אֵלֶּה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמִי שִׁנְי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
עֲסוּקִין לְדוֹקוֹת יִחוּסִים לְפִי שִׁהֲבִיטָם
מִזִּיאִים עֵם: וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עִיסָם לֵבֵל.
שְׁעוֹרָה הַפְּרִישׁם וְיִזְרָאֵל מִשֵּׁם: אֵלֶּה
לְמַד הַפְּעוֹם קָן. הַזֹּאֵל וּבִעַל כִּרְחֹם
הַעֲלוֹם עֵם אֵלֶּה קוֹל כִּסּוֹת עֲלִיהֶם
וְהֵלֵךְ יִדְעוּ בְּפִסּוֹל וְהִזְכִּירוּ בָּסֵם לֵב
הַעֲוִלוֹם: וְאִבְיָהֶם בְּעֵם. מִי הִיָּה וּמִי
לֹא הִיָּה שִׁ״מ לֹא יִדַּע עוֹרָם מִי עֲלֵה
עֲמוּ וּמִי לֹא עֲלֵה עֲמוּ וּסְבֹדוּ רִאשִׁים
כֹּס לִישׁ כִּרְסִים וְלֹא מִלָּה רִאשִׁים
לְעִבּוּדָה אֵלֶּה מִתְּחִיל שִׁקְלָם בְּהוֹנוֹת
יִדְהִים בְּשִׁינְיָהֶם וְאִמְרוּ אֵין נִשִּׁיר אֵת
שִׁיר ה' וְגו' בְּחִמּוּרָם עַל נִהְרֹת בָּסֵם
(הַפְּעוֹם קָן) שֶׁמֶר לֵישׁ עֲבֹדֵד נִזְכָּר
שִׁירֵי קוֹל מִשִּׁיר אֵין עֲמִדוֹ וּקְלָתִי
בְּהוֹנוֹת יִדְהִים בְּשִׁינְיָהֶם וְאִמְרוּ לוֹ
אֵין נִשִּׁיר אֵת שִׁיר ה' עַל אֲדִמָּתָם נִזְכָּר
לֹא נִשִּׁיר לֹא נִזְכָּר אֵלֶּה אֵין נִשִּׁיר
אֵין לֵנו כִּמָּה לְנִשְׁמָשׁ בְּיָמֵינוּ הַנִּהְרֹתִים
מִתְּחִיל עָלוּ וּמִן הַכִּרְסִים לֹא מִלָּה

לפי שהיו יושבים בצבצב בצלום והעושים
 יד קדמית מתיימרת מהגן דלל חזו לעמוד היום: מוסר ודרי צסו.
 ה: בקסו כפסס הפסיישים. תכנן יושב: הפרספס: תמתינן
 ה: משקס למלך היה לרץ לשמות קודס שלל יתחדשו שמה הטיל
 ה: התרשם: עד עמוד הכסן לאורים וטומים. כלסס ששורס לתכיר
 כו: מדכתיב מוקדס קדשים שמעיין דלל אקירי בתרומה אלל
 חוקתסס סהחוקתסס צבצב ללללל: קדשי גבול. תרומה הנלכלל
 ה: הכסוה וסיעו חללס: וללל: בתכסס תכסוה דק מ: מלל:
 חריו ביוחסין וטוש כסן כסו הני כיון דלכלל בתרומה חלל לאקויעוה
 ה: לא איעריר למחשס להלל דליון דשאר כסוה חוקלס קדשי
 קויעוה: אלל. כיון דלכס למגור מרד מלל גדולה דללל
 וילע רכושל אשמעיין דלע"ג דלכס לל חילול השלס טפי מעיקרל
 מסבול לללל: השלס נמי תרומה דרננן היל: דלכלל כדמעיקרל
 לא לל ללל: לילכ למיגור משוס תרומס הילל. דלל הולל גביה:
 וכל השלס וטור וחרר ילכל מן הקדשים וילכל לאוקמי חלל בתרומה
 שללס דלשכחן דלכירי קדשים: כסורס מן הקדשים. חול וסוק:
 כל

[illegible][illegible]

מוסף דעם 11

[illegible][illegible]

קדשים ואומנים נחרמה,
ס' ולעבדיהם (שם) ואמר
ס' שמואל תלמידי אביה
דוד (נחובות שם). במורה
כל לעולם הוא, ולא יתח
מכלל דמעיקרא לא אלה,
האן כי תכיה אלמה, והכי